

Громадська організація «Українське ентомологічне товариство»
Національний університет біоресурсів і природокористування України
Інститут зоології ім. І.І. Шмальгаузена НАН України
Науковий центр екомоніторингу та біорізноманіття мегаполісу
НАН України

УЕТ

UES

**VIII З'їзд
ГО «УКРАЇНСЬКЕ ЕНТОМОЛОГІЧНЕ
ТОВАРИСТВО»**

26 – 30 серпня 2013 р.

КИЇВ

ПОПЕРЕДНІ РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ СОВОК
(LEPIDOPTERA: NOSTUIDAE) ФАУНИ НАЦІОНАЛЬНОГО ПРИРОДНОГО
ПАРКУ “ВЕЛИКИЙ ЛУГ” (ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСТЬ, УКРАЇНА)

В.О. Махіна¹, З.Ф. Ключко², К.К. Голобородько³, Ю.М. Крайнік⁴, В.Г. Тріль⁵
^{1, 3, 5}Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара
²Інститут зоології імені І.І. Шмальгаузена НАН України
⁴Національний природний парк “Великий Луг”

Територія НПП “Великий Луг” розташована на лівому березі у межах заплавної тераси ріки Дніпро на південь від міста Запоріжжя (Василівський район, Запорізька область), у північно-східній частині Каховського водосховища. Парк створено задля збереження типових і унікальних природно-ландшафтних комплексів Степової зони, що залишились вздовж берегової смуги, по балках та на островах після заповнення Каховського водосховища.

Дослідження ентомофауни району під керівництвом С. І. Медведєва (1952, 1953) розпочато ще до створення Каховської ГЕС і заповнення водосховища. Як типових представників степових екосистем у районі будівництва ГЕС він наводить наступні види совок: *Ulochlaena hirta* (Hübner, [1813]), *Cucullia splendida* (Stoll, 1782), *C. argentina* (Fabricius, 1787), *Oxicesta geographica* (Fabricius, 1787), а серед видів, що можуть завдавати шкоди сільському господарству на цій території, *Agrotis segetum* ([Denis & Schiffermüller], 1775) та *Oria musculosa* (Hübner, [1808]).

Спеціалізовані ентомологічні дослідження на території НПП “Великий Луг” продовжені нами майже через півстоліття протягом 2010–2012 рр.

Матеріал збирали у різні фенологічні періоди протягом трьох польових сезонів. Територія національного природного парку обстежувалась в околицях с. Скельки, архіпелагу Великі і Малі Кучугури, урочища Маячанська Балка. Відловлювали комах переважно на світло, менше на принади, удень за допомогою кошіння ентомологічним сачком та методом ручного збору. Також викорисовували лабораторний метод, під час якого совок ідентифікували шляхом виведення з гусені і лялечок.

У результаті роботи зареєстровано 104 види совок із 64 родів 22 підродин. Найбільш широко на території парку представлені підродини *Hadeninae* Guenée, 1837 (20 видів), *Xyleninae* Guenée, 1837 (16 видів), *Noctuinae* Latreille, 1809 (15 видів). Найчисельнішими за кількістю видів родами виявились *Mythimna* Ochsenheimer, 1816 *Catocala* Schrank, 1802 *Acronicta* Ochsenheimer, 1816, *Cucullia* Schrank, 1802, *Noctua* Linnaeus, 1758.

Винятковість сучасного стану природних екосистем НПП «Великий Луг» підтверджує і той факт, що тут зареєстровано популяції рідкісних і зникаючих видів: *Dysgonia algira* (Linnaeus, 1767), *Trichoplusia ni* (Hübner, [1803]), *Cucullia xeranthemi* Boisduval, 1840, *Cucullia biornata* Fischer von Waldheim, 1840, *Hecatera cappa* (Hübner, [1809]). До фауністичного комплексу парку входять види відомі з території Степової зони України менш, ніж по п'яти знахідках: *Euxoa nigrofusca* (Esper, [1788]) та *Euxoa vitta* (Esper, 1789). Регулярно, але поодинокими особинами трапляється занесений до Червоної книги України *Periphanes delphinii* (Linnaeus, 1758).